

Słowo Boże pochodzi z Pisma Świętego
- Edycja Świętego Pawła

Rozmowa Jezusa

z Nikodemem

(J 3,1-21)

**Uroczystość weselna
w Kanie Galilejskiej**

(J 2,1-12)

Uroczystość weselna w Kanie Galilejskiej

¹W trzecim dniu odbywało się w Kanie Galilejskiej wesele i była na nim Matka Jezusa. (J 2,1)

Kana. Jezus przemienił wodę w wino (J 2,1–12) i uzdrowił syna dworzanina, który był w Kafarnaum (J 4,43–54). Kana była domem dla Natanaela (J 21,2).

²Na wesele zaproszono również Jezusa wraz z uczniami. (J 2,2)

⁵Wtedy Jego Matka zwróciła się do służących: „Uczyńcie wszystko, cokolwiek wam powie”. (J 2,5)

Uroczystość weselna w Kanie Galilejskiej

⁹Skoro przewodniczący uczyty skosztował wody przemienionej w wino, a nie wiedział, skąd było – służący natomiast, którzy zaczerpnęli wodę, wiedzieli (...) (J 2,9a)

¹¹Taki początek znaków uczynił Jezus w Kanie Galilejskiej i tak objawił swoją chwałę, a Jego uczniowie uwierzyli w Niego. (J 2,11)

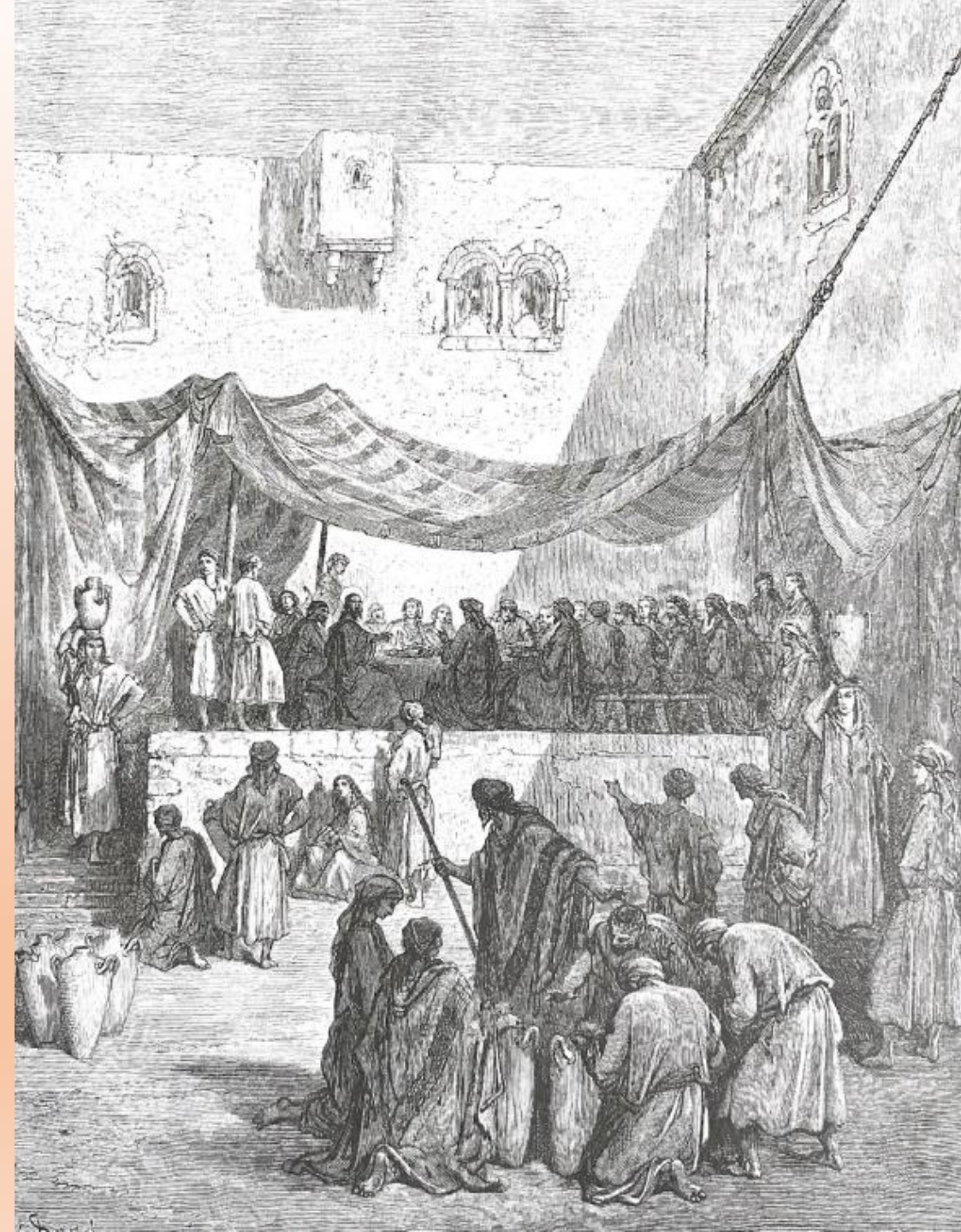
Chwała – (hebr. *kawod* - ‘znaczenie’, ‘waga’, ‘szacunek’, ‘blask’)
- w ST chwała oznaczała przymiot Boga, który objawiał się przede wszystkim w dziełach stworzenia (np. Iz 6,3) i zbawienia (np. Iz 35,1-4).

Uroczystość weselna w Kanie Galilejskiej

¹⁸Kto przemawia od siebie, szuka własnej chwały, ten zaś, kto szuka chwały Tego, który go posłał, okazuje się wiarygodny i nie ma w nim nieuczciwości. (**J 7,18**)

⁵⁰Ja nie zabiegam o chwałę dla siebie. Jest jednak ktoś, kto się o nią stara, i to On dokonuje osądu. (**J 8,50**)

⁵⁴Jezus odrzekł: „Gdybym Ja sam siebie wychwalał, chwała ta byłaby niczym. Mnie obdarza chwałą mój Ojciec, którego wy nazywacie swoim Bogiem. (**J 8,54**)

Uroczystość weselna w Kanie Galilejskiej

⁶A znajdowało się tam sześć kamiennych naczyń na wodę, które służyły do żydowskich obmyć rytualnych. Każde z nich mieściło po dwie lub trzy miary (J 2, 6)

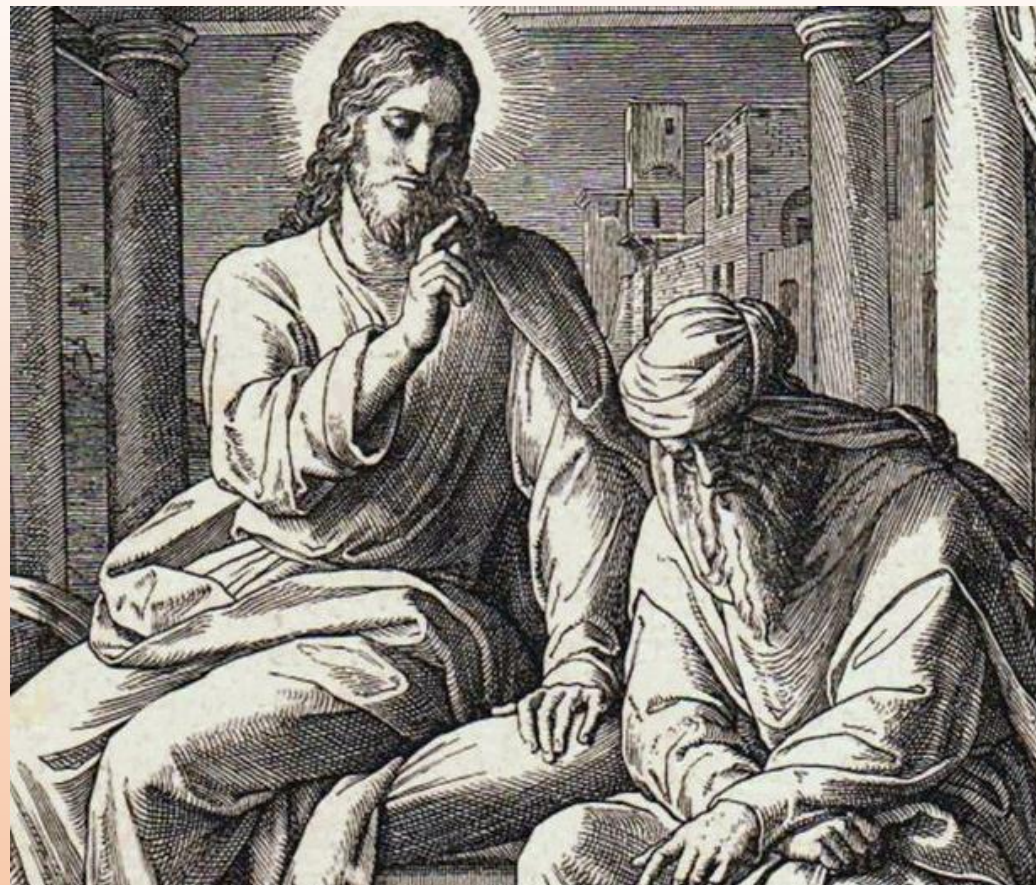
Łącznie było to od 384 do 576 litrów.

Początek znaków jest objawieniem **początku epoki mesjańskiej**, co wiąże się z symboliką wesela w Kanie jako mesjańskiej uczyty.

Rozmowa Jezusa z Nikodemem

¹Pewien faryzeusz, który miał na imię Nikodem, dostojnik żydowski, ²przyszedł do Jezusa nocą (...). (**J 3,1-2b**)

⁵⁰Wówczas zabrał głos jeden z nich – Nikodem, który wcześniej przyszedł do Jezusa: ⁵¹„Czy zgodnie z naszym Prawem nie osądza się człowieka, dopiero gdy się go wysłucha i rozpozna, co uczynił?”. ⁵²Odpowiedziano mu: „Czy i ty jesteś z Galilei? Zbadaj, a przekonasz się, że żaden prorok nie wywodzi się z Galilei” (**J 7,50-52**)

³⁹Przybył także Nikodem, który po raz pierwszy zjawił się u Jezusa nocą. On przyniósł około stu funtów mirry zmieszanej z aloesem. (**J 19,39**)

Rozmowa Jezusa z Nikodemem

²³Podczas pobytu Jezusa w Jerozolimie na święcie Paschy wielu ludzi uwierzyło w imię Jego, ponieważ widzieli znaki, które czynił. (J 2,23)

³Wówczas Jezus oznajmił: „Uroczyście zapewniam cię: Żaden człowiek nie może zobaczyć królestwa Bożego, jeśli się nie narodzi na nowo”. (J 3,3)

Uroczyście... cię – w oryginale: *Amen, amen mówię wam*. Słowo *amen* w jęz. hebr. oznacza: ‘tak jest’, ‘niech tak będzie’. Jezus często zaczyna swoje wypowiedzi podwójnym *Amen, amen*, aby nadać im bardzo uroczysty charakter.

Rozmowa Jezusa z Nikodemem

⁵Jezus mu odrzekł: „Uroczyście zapewniam cię: Jeśli ktoś nie narodzi się z wody i Ducha, nie może wejść do królestwa Bożego.⁶Co urodziło się z ciała, pozostanie cielesne, natomiast co zrodziło się z Ducha, jest duchowe. (J 3,5-6)

³²Jan zaświadczył również: „Ujrzałem Ducha, który zstępował z nieba jakby gołębica i pozostał na Nim. ³³Ja wprawdzie Go nie znałem, lecz Ten, który posłał mnie chrzcić wodą, zapowiedział mi: «Gdy zobaczysz, że na kogoś zstępuje Duch i na nim pozostaje, wiedz, że on będzie chrzcił Duchem Świętym». (J 1,32-33)

Rozmowa Jezusa z Nikodemem

¹²Tych zaś, którzy Je przyjęli obdarzyło mocą, aby się stali dziećmi Bożymi. To są ci, którzy wierzą w Jego imię, ¹³którzy narodzili się nie z krwi ani z pragnienia ciała, ani z woli mężczyzny, lecz z Boga. ¹⁴Słowo stało się ciałem i zamieszkało wśród nas. Oglądaliśmy Jego chwałę, chwałę, którą jako Jednorodzony, pełen łaski i prawdy, ma od Ojca. **(J 1,12-14)**

¹¹Uroczyście zapewniam cię: Głosimy to, co wiemy, i dajemy świadectwo o tym, co zobaczyliśmy, jednak nie przyjmujecie naszego świadectwa. **(J 3,11)**

Rozmowa Jezusa z Nikodemem

Przyjęcie *Słowa*

jest równoznaczne
z **narodzeniem się z Ducha**,
na nowo.

⁴w Nim było życiem. A życie to było
światłością dla ludzi. (J 1,4)

¹⁹Sąd zaś polega na tym: **na świecie pojawiła się światłość**, lecz ludzie bardziej umiłowali ciemność niż światłość, ponieważ ich czyny były złe. ²⁰Każdy bowiem, kto popełnia zło, nienawidzi światłości i nie lgnie do niej, aby jego czyny nie stały się jawne. ²¹Ten natomiast, kto żyje w **prawdzie**, zbliża się do światłości, aby jego czyny były widoczne – jako dokonane w Bogu”. (J 3,19-21)

Rozmowa Jezusa z Nikodemem

¹⁶Tak bardzo bowiem **Bóg** **umiłował świat**, że dał swojego jednorodzonego Syna, aby każdy, kto w Niego wierzy, nie zginął, lecz miał życie wieczne. (**J 3,16**).

⁴Jezus odpowiedział: „Kobieto, czy to należy do Mnie lub do ciebie? Jeszcze nie nadeszła moja godzina”. (J 2,4)

¹⁶Tak bardzo bowiem Bóg **umiłował** świat, że dał swojego jednorodzonego Syna, aby każdy, kto w Niego wierzy, nie zginął, lecz miał życie wieczne. (J 3,16).

